

Пам'яті М. К. Зерова

Колеса глухо стукотять,
мов хвиля об паром,
стрічай, товаришу Хароне,
з лихом і з добром.
Колеса б'ють, колеса б'ють,
кудись торують путь.
Уже. Додому не вернуть,
додому не вернуть.
Колеса глухо стукотять,
колеса стукотять
в христа, в вождя, в усіх божат
і в мать і перемать,
Москва, гора Ведмежа, Кем
і Попів острів — шлях
за ґратами, за вартами.
розбухлий на сльозах.
І знову В'ятка, Котлас, Усть-
Вим, далі — до Чиб'ю.
Рад-соц-конц-таборів союз,
котрий Господь забув,
диявол теж забув. Тепер
тут править інший бог:
марксист, расист і людожер —
один — за трьох.
Москва — Чиб'ю, Москва — Чиб'ю,
печорський концентрак
споруджує нову добу
на крові і кістках.